

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Conseils et mise en relations (CMR) SARL / Demeures terre et tradition SARL

(Sprawa C-645/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Dyrektywa 86/653/EWG — Prawo przedstawiciela handlowego do świadczenia wyrównawczego lub odszkodowania po rozwiązaniu umowy agencyjnej — Artykuł 17 — Wykluczenie prawa do świadczenia wyrównawczego w przypadku rozwiązania umowy podczas okresu próbnego uzgodnionego w umowie)

(2018/C 200/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Conseils et mise en relations (CMR) SARL

Druga strona postępowania: Demeures terre et tradition SARL

Sentencja

Artykuł 17 dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek należy interpretować w ten sposób, że system świadczenia wyrównawczego oraz system odszkodowania, przewidziane, odpowiednio, w ust. 2 i 3 tego artykułu w razie rozwiązania umowy agencyjnej, mają zastosowanie, jeżeli rozwiązanie to następuje podczas uzgodnionego w tej umowie okresu próbnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 70 z 6.3.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Biosafe – Indústria de Reciclagens SA / Flexipiso – Pavimentos SA

(Sprawa C-8/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 63, 167, 168, 178 – 180, 182 i 219 — Zasada neutralności podatkowej — Prawo do odliczenia VAT — Przewidziany w prawie krajowym termin do wykonania tego prawa — Odliczenie uzupełniającej kwoty VAT, która została wpłacona do skarbu państwa i uwzględniona w dokumentach korygujących pierwotne faktury w wyniku decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego — Data rozpoczęcia biegu terminu]

(2018/C 200/15)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Biosafe – Indústria de Reciclagens SA

Strona przeciwna: Flexipiso – Pavimentos SA

Sentencja

Artykuły 63, 167, 168, 178–180, 182 i 219 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz zasadę neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom państwa członkowskiego, na podstawie których, w okolicznościach takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, w których w wyniku decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego uzupełniająca kwota podatku od wartości dodanej (VAT) została wpłacona do skarbu państwa i uwzględniona w dokumentach korygujących pierwotne faktury kilka lat po dostawie spornych towarów, odmówiono skorzystania z prawa do odliczenia VAT na tej podstawie, że termin przewidziany przez owe przepisy do wykonania tego prawa rozpoczął bieg od dnia wystawienia rzeczonych pierwotnych faktur i upłynął.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 27.3.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Fédération des entreprises de la beauté / Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre de l'Économie et des Finances, dawniej Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

(Sprawa C-13/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Zbliżanie ustawodawstw — Produkty kosmetyczne — Rozporządzenie (WE) nr 1223/2009 — Artykuł 10 ust. 2 — Ocena bezpieczeństwa produktu kosmetycznego — Kwalifikacje osób odpowiedzialnych za tę ocenę — Uznanie równorzędnego charakteru studiów — Dyscypliny zbliżone do farmacji, toksykologii lub medycyny — Uprawnienia dyskrecjonalne państw członkowskich]

(2018/C 200/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fédération des entreprises de la beauté

Strona pozwana: Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre de l'Économie et des Finances, dawniej Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

Sentencja

- 1) Wykładni art. 10 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych należy dokonywać w taki sposób, że uznanie równorzędności studiów, o którym mowa w tym przepisie, może dotyczyć innych studiów niż te ukończone w państwach trzecich.
- 2) Wykładni art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1223/2009 należy dokonywać w taki sposób, że przepis ów upoważnia każde państwo członkowskie do określenia dyscyplin „zbliżonych” do farmacji, toksykologii lub medycyny, a także do określenia poziomu kwalifikacji spełniającego wymogi tego rozporządzenia, pod warunkiem że państwo to przestrzega celów określonych rzeczonym rozporządzeniem, polegających w szczególności na zapewnieniu, że osoba przeprowadzająca ocenę bezpieczeństwa produktów kosmetycznych posiada kwalifikacje, które umożliwią jej zagwarantowanie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 27.3.2017.